

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/55/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010394
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6924010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 10.02.2025, sp. zn. 0T/54/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 09.05.2024 o 18:10 hodine viedol ako vodič osobné motorové vozidlo továrenskej značky Audi A3, evidenčného čísla C. po ceste III. triedy číslo 2781 v smere do obce D., okres B. E., kde v mestskej časti F. - G. na parkovisku pred železničným priecestím bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hnúšťa, pričom bol vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie a prevádzku vozidla a následne bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu elektronickým meračom Dräger 7510, sériové číslo ARFM 0504, kde mu bola v čase o 18:10 hodine nameraná hodnota 0,77 mg/1 etanolu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje 1,6 promile, opakovanou dychovou skúškou v čase o 18:43 hodine mu bola nameraná hodnota 0,64 mg/1 etanolu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje 1,33 promile a druhou opakovanou dychovou skúškou v čase o 19:18 hodine mu bola nameraná hodnota 0,55 mg/1 etanolu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje 1,15 promile, a následnou lustráciou v ústrednej evidencii bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 0T/52/2023 zo dňa 28.05.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2023 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov od 28.05.2023 do 28.5.2025.

Za to mu bol podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému bol výkon trestu podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba na 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.05.2025, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko mu nebol prvostupňovým súdom uložený aj trest prepadnutia veci.

Najprv poukázal na výrokovú časť, ako aj na časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej okresný súd uviedol argumenty, pre ktoré neuložil obžalovanému súčasne trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla, ktorého uloženie bolo z jeho strany taktiež navrhnuté a ktoré bolo na základe jeho príkazu v prípravnom konaní zaistené.

Zdôraznil, že obžalovaný tak, ako to vyplýva zo skutkovej vety obžaloby, sa nedopustil jedného trestného činu, ale dvoch a to konkrétne ohrozovacieho trestného činu – prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., kde sa na naplnenie všetkých zákonných znakov tohto trestného činu, nevyžaduje spôsobenie majetkovej škody alebo ujmy na zdraví. Obžalovaný sa svojim konaním tiež dopustil aj ďalšieho trestného činu a to prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keď viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že mu bol približne rok pred spáchaním skutku (28.05.2023) uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. OT/52/2023 zo dňa 28.05.2023, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., kde zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu vyplýva, že pri dychovej skúške mu bola nameraná hodnota zodpovedajúca 2 promile alkoholu, čo vôbec nie je hraničná hodnota. To platí aj pre skutok v tejto trestnej veci, kde mu bola nameraná hodnota zodpovedajúca približne 1,6 promile alkoholu.

Obvinený A. B. pri svojom výsluchu okrem iného uviedol, že on je výlučným vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla s tým, že toto približne v prvej polovici roka 2024 kúpil od H. F., ktorej vyplatil dohodnutú kúpnu cenu a zároveň jej odovzdal aj ďalšiu finančnú hotovosť so svojim splnomocnením za tým účelom, aby H. F. vykonala prepis tohto osobného motorového vozidla na príslušnom dopravnom inšpektoráte.

Z úradného záznamu ODI Rimavská Sobota, vypracovaného dňa 10.05.2024, postupom podľa § 203 ods. 1 písm. a) veta za bodkočiarkou Tr. por. vyplýva, že H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, I. B., toho času zdržiavajúca sa v obci D., I. B., sa vyjadrila k vlastníctvu osobného motorového vozidla zn. Audi A3, evidenčného čísla C., nakoľko je v evidenčnej karte vozidla zapísaná ako držiteľ a aj vlastník vozidla, v tom zmysle, že predmetné osobné motorové vozidlo pred mesiacom predala za sumu 600 € A. B. z F., G., I. B. E., pričom tento jej okrem dohodnutej kúpnej ceny odovzdal aj sumu 75 € za účelom vyplatenia poisťky a prepisu predmetného osobného vozidla na neho. Zároveň jej odovzdal svoje splnomocnenie za účelom prepísania tohto osobného motorového vozidla na jeho meno, teda na A. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom F. X/X, G., I. B. E.. H. F. záverom uviedla, že ku dnešnému dňu ona tento prepis vozidla ešte neuskutočnila, nakoľko to nestihla a potvrdila, že vozidlo je ešte evidované na jej meno, ale ona už dohodnutú kúpnu cenu za toto vozidlo dostala. Skutočnosti uvádzané H. F. boli preverené aj evidenčnou kartou vozidla evidenčného čísla C. XXXXX. Z uvedeného teda vyplýva, že H. F. v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania a ani v súčasnosti sa ona sama už nepovažuje za faktickú vlastníčku predmetného osobného motorového vozidla a neuplatňuje si žiadne nároky spojené s vlastníctvom tohto vozidla. Okresný súd pri svojom rozhodovaní o ukladaní trestu obžalovanému A. B. na vyššie uvedený úradný záznam ODI Rimavská Sobota z 10.05.2024 neprihliadol.

Prípravné konanie v tejto trestnej veci bolo vykonané v tzv. superrýchlom konaní, ktorého časovo obmedzený priebeh neumožňuje orgánom činným v trestnom konaní, aby prostredníctvom odborného vyjadrenia zisťovali hodnotu veci použitej na spáchanie trestnej činnosti. Na druhej strane Trestný poriadok takúto povinnosť orgánom činným v trestnom konaní ani neukladá. V tomto superrýchlom konaní aj napriek zabezpečeniu ohodnotenia veci použitej na spáchanie trestnej činnosti prostredníctvom porovnávania obdobných motorových vozidiel na internetovom inzertnom portály J. bola tiež zistená skutočná cena predmetného osobného motorového vozidla použitého na spáchanie trestnej činnosti a to výsluchom obvineného, ako aj z už vyššie uvedeného úradného záznamu ODI Rimavská Sobota zo dňa 10.05.2024 o vyťažení H. F., predchádzajúcej vlastníčky tohto vozidla, z ktorých

vyplýva, že cena tohto vozidla bola stanovená dohodnutou kúpnu cenou medzi ňou a obvineným na sumu 600,- €. Takáto hodnota veci použitej na spáchanie trestnej činnosti nie je vôbec v zjavnom nepomere k miere závažnosti nie jedného prečinu (ako to konštatoval okresný súd), ale dvoch prečinov, z ktorých jeden u obžalovaného zakladá aj prípad špeciálnej recidívy. Taktiež z tohto dôvodu je potom potrebné hodnotiť v celku úhrnnú trestnú činnosť obžalovaného ako podstatne závažnú.

Ďalej poukázal najmä na spôsob a druh spáchanej trestnej činnosti, kde obžalovaný ako vodič a faktický majiteľ predmetného motorového vozidla neváhal po požití alkoholických nápojov viesť osobné motorové vozidlo a navyše aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že približne rok predtým mu v inom trestnom konaní bol okrem trestu povinnej práce uložený aj trest zákazu činnosti vedenia osobných motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov, konkrétne od 28.05.2023 do 28.05.2025, čo sú u neho závažné okolnosti. Skutočnosť, že v danom prípade predmetné osobné motorové vozidlo nemôžu užívať iní rodinní príslušníci obžalovaného (čo však okresný súd riadne nepreveroval), zavinil obžalovaný sám svojim úmyselným protiprávnym konaním, ktoré vykazuje znaky obidvoch trestných činov, za ktoré bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom.

Z týchto dôvodov, poukazujúc na generálnu a individuálnu prevenciu, mal okresný súd obžalovanému uložiť i trest prepadnutia veci a to predmetného zaisteného osobného motorového vozidla zn. Audi A3, ev. čísla C., ktoré bolo použité obžalovaným ako jeho jediným vlastníkom na spáchanie skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania tak, ako to navrhol. Potreba uloženia tohto trestu u obžalovaného vyplýva aj z toho dôvodu, že v predchádzajúcom trestnom konaní Okresného súdu Rimavská Sobota (sp. zn. OT/52/2023) uložené tresty a to konkrétne trest povinnej práce vo výmere 200 hodín a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 24 mesiacov, nespĺnili u neho svoj prevýchovný účel.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu doplnil vo výroku o treste a uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to zaisteného osobného motorového vozidla.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na dôvody uvedené v písomne podanom odôvodnení odvolania. Vzhľadom k tomu, že sa na obžalovaného ohľadne obidvoch predchádzajúcich odsúdení hľadí ako keby odsúdený nebol, dal odvolaciemu súdu na zváženie zníženie výmery uloženého trestu odňatia slobody, avšak na uložení trestu prepadnutia veci trval.

Obžalovaný taktiež nechal na zvážení odvolacieho súdu, či mu uloží aj trest prepadnutia veci. Predmetné vozidlo momentálne nevyužíva, nakoľko je zaistené.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal uznesením vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnutelný odvolaním a v tejto časti následne nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere uloženého trestu, odvolací súd považoval trest, ktorý obžalovanému uložil prvostupňový súd za primeraný a skôr za prísnejší ako mierny, nakoľko mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody ako najprísnejší zo všetkých druhov trestov v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Navyše obžalovanému bol uložený aj druhý trest, a to trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 6 rokov.

Okresný súd čiastočne zhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, preto krajský súd poukazuje v tejto časti na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. č. 5, okrem jednej skutočnosti. Na rozdiel od súdu prvého stupňa mal druhostupňový súd za preukázané, že v čase skutku už bol obžalovaný vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla, ktoré je hnuiteľnou vecou a ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy už jeho odovzdaním zo strany predávajúceho. Na tom nič nemení

skutočnosť, že v evidenčnej karte vozidla vedenej na OR PZ, ODI Rimavská Sobota je ako jeho vlastníčka stále uvedená H. F., nakoľko tento register má z hľadiska určenia vlastníctva len tzv. evidenčnú povahu. Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle, a to pri obidvoch trestných činoch, keď pri prvom z nich chcel ohroziť a pri druhom z nich porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k spáchaniu obidvoch trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval, ako aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1 bolo obžalovanému možné uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, keďže trestné sadzby pri obidvoch trestných činoch boli rovnaké. Zároveň bolo potrebné zobrať do úvahy, okrem pomeru, aj mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ktoré vyznievali jednak v prospech, ale aj neprospech obžalovaného približne v tej istej miere.

Dôležitým bolo aj zohľadnenie skutočností, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. a jeho vyhlásenie následne okresný súd uznesením prijal. Zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, teda v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo možno považovať za prísnejšiu výmeru. V súlade so zákonom bolo podmienené odloženie jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov, keďže obžalovaný splnil všetky zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Primeraným bolo uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel obžalovanému vo výmere 6 rokov, keďže sa ako vodič dopravného prostriedku dopustil trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., hoci už bol za taký trestný čin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. právoplatne odsúdený (trestná sadzba bola v takom prípade od 5 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov). Obžalovaný bol ovplyvnený návykovou látkou – etanolom vo výške približne 1,6 promile, ktorá síce nie je hraničnou hodnotou, ale na druhej strane nedosahuje ani jej dvojnásobok. Dôležitou skutočnosťou bolo tiež to, že obžalovaný, hoci to nie je zákonným znakom daného trestného činu, nespôsobil žiadnu škodu na zdraví, ani na majetku. Naproti tomu nemožno opomenúť, že obžalovaný je nevodičom, kde však na jeho nápravu v tomto smere bude pôsobiť najmä trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, keďže obidva prečiny spáchal práve v súvislosti s touto činnosťou, navyše sa dopustil veľkého množstva priestupkov a to aj proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Krajský súd však okrem toho zdôrazňuje, že na obžalovaného sa už v čase jeho rozhodnutia hľadelo ako by odsúdený nebol, keďže u obidvoch predchádzajúcich odsúdeniach uvedených v odpise registra trestov došlo k ich zahľadaniu (pri odsúdení č. 2 obžalovaný už vykonal v celej výmere trest povinnej práce, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá).

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla obžalovaného, ktorého uloženia sa domáhal odvolateľ, možno konštatovať, že v danom prípade by bol takýto postup neprímerane prísny, berúc do úvahy to, že obžalovaný prejavil kritický postoj k trestnej činnosti, taktiež jeho osobné, rodinné a majetkové pomery, keď je otcom 6 maloletých detí a ako nezamestnaný nemá stály príjem, prihliadajúc súčasne aj na vyššie uvedené okolnosti vyznievajúce výrazne v jeho prospech. Nemožno opomenúť, že obžalovanému boli za dva prečiny, zo spáchania ktorých bol uznaný vinným, uložené už dva vyššie uvedené tresty v daných výmerách, vrátane najprísnejšieho druhu trestu, a to trestu odňatia slobody. Uloženie trestu prepadnutia veci, ako trestu tretieho, za úmyselné prečiny, pri ktorých Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje možnosť uloženia trestu odňatia slobody najviac na 2 roky (tzv. typová závažnosť trestného činu), by v danom prípade bolo nielen mimoriadne prísne, ale zároveň v rozpore s účelom trestu vyjadrenom v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. Zmena uloženého trestu by

pripadala do úvahy skôr v prospech obžalovaného, keď by mu eventuálne bolo možné uložiť úhrnný trest odňatia slobody v nižšej výmere. Uloženie trestu prepadnutia veci by skôr prichádzalo do úvahy v takom prípade, ak by popri treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel nebol obžalovanému zároveň ukladaný aj úhrnný trest odňatia slobody ako najprísnejší druh trestu. Napriek tomu však nemožno trest uložený okresným súdom ako celok považovať za neprimeraný, čo by inak mohlo byť dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku v tejto časti podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Nemožno opomenúť ani to, že uložením trestu prepadnutia veci osobného motorového vozidla by obžalovanému nebolo úplne zabránené v prípadnom páchaní ďalšej trestnej činnosti, pretože by si bez väčších ťažkostí mohol zabezpečiť iné motorové vozidlo, napr. jeho požičaním, prenájomom, kúpou a pod. V tejto trestnej veci by navyše uloženie trestu prepadnutia veci mohlo postihnúť tiež rodinných príslušníkov obžalovaného, najmä maloleté deti, pri ktorých je možnosť použiť osobné motorové vozidlo na ich prepravu často vhodná, na čo bolo podľa ust. § 34 ods. 3 Tr. zák. taktiež potrebné prihliadnuť.

Uloženie trestov odňatia slobody a zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v daných výmerách popri sebe, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.